

Sprawa motoryczna, a poziom rozwoju somatyczności

- Silne powiązanie niezależne od płci posiada poziom siły statycznej z wielkością LBM komponentu ciała najlepiej wyrażającego masę mm.
Związek zaznacza się u chłopców w okresie pokwitania.
Mniejszy korelat dotyczy związku wysokości i masy ciała.
- W zakresie energetycznym typu beztlenowego (test skok w dal z miejsca), okazało się że najlepsze rezultaty były w udziale osobników wysokich o relatywnie dużym udziale LBM, wysocy o typie leptosomatycznym odnotowywali rezultaty słabsze.
- Zdolność wytrzymałości (bieg na 100m) negatywnie koreluje z masą tłuszczową co potwierdza współzależność VO2max z proporcją tk.aktywn w składzie ciała.
Nieznacznie dodatnie tendencje zaobserwowano w korelacji ze wzrostem.
- Widoczne są związki gibkości (głęboki skłon w przód) ze wzrostem i poziomem tk.tłuszczowej.
Znaczące korelacje dotyczą związków LBM a więc krępa budową ciała co łączy się z aktywnością ruchową badanych uczniów.
- Odmienne prezentuje się zależność między cechami somatycznymi, a testami koordynacyjno-ruchowymi (szybki ruch, czas reakcji koordynacja wzrok-ruchowa, równowaga).
Wniosek: cechy morfologii nie wpływają na KZM w rozwoju osobniczym.

Sprawa motoryczności jako funkcji zaawansowanej rozwojem.

Wiek morfologiczny znacząco różnicuje się w poszczególnych rocznikach kalendarzowych.

Wiek morfologiczny w kształtowaniu efektów motorycznych zaznacza się wyraźnie w energetyce typu beztlenowego więc w różnych parametrach siłowych i jest charakterystyczna dla populacji chłopców.

Czynnik ten ma mało znaczące korelacje z energetyką typu tlenowego i gibkością jako właściwością aparatu ruchowego.

Dane te dotyczą progresów rozwoju zdolności motorycznych, wynikających z badań że wśród czołowych zawodników są zawodnicy później dojrzewający, może to oznaczać że dłuższy okres dojrzewania biologicznego sprzyja w pełni rozwój całego spektrum zdolności motorycznych.